

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning til Folketinget angående Nordisk Råds virksomhed i 1990-91.

Af Udenrigsudvalget.

(Fremsat 28/1 92. Første behandling 20/2 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Kirsten Madsen (FP):**

Fremskridtspartiet skal indstille, at Nordisk Råd nedlægges, og indstiller ligeledes beretningen til forkastelse. Vi ønsker ikke at tillægge rådet større beføjelser i form af budgetkompetence eller lade det overgå til at være en slags udenrigsudvalg, hvilket man forsøger at lægge op til. Man bryster sig meget af, at man har brugt mest tid på EF/EFTA-forholdet i det år, der er gået, og det synes vi er at gå ind på det udenrigspolitiske område. Yderligere ønsker man, at Nordisk Råd skal være et beslutende udenrigspolitisk organ, og det kan vi kun tage skarp afstand fra.

Vi indstiller beslutningsforslag nr. B 54 til forkastelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 110 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 6 (FP).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for nordisk samarbejde og Nordisk Råds danske delegation.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod handel med Den Sydafrikanske Republik.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).

(Fremsat 6/12 91. Første behandling 11/12 91. Betænkning 18/2 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Den 11. december 1991 fremsatte jeg her i Tinget et lovforslag, som sigtede på at indbygge en dispensationsadgang i loven om forbud mod handel med Sydafrika, og efter førstebehandling gik forslaget til Udenrigsudvalget, hvor sagen har ligget siden.

Det resultat, som et flertal i udvalget har arbejdet sig frem til, er set med regeringens øjne utilstrækkeligt. Ændringsforslaget, som støttes af et flertal i udvalget, begrænser adgangen til dispensation til alene at omfatte produktet vermikulit, og jeg må altså sige, at ud fra et juridisk synspunkt er det principielt meget betænkeligt at udforme retsregler, der regulerer enkeltpersoners, enkeltprodukters eller en enkelt virksomheds forhold. Retsregler bør udformes generelt; hensynet til lighed for loven taler for det.

Hertil kan man også føje en mere praktisk betonet indvending: De interesser, der ligger bag ønsket om at tillade import af vermikulit, vil formentlig også kunne gøre sig gældende for andre produkter. Og forslagsstillerne erkender da også i bemærkningerne til ændringsforslaget, at det i almindelighed er uensigtsmæssigt at lovgive for en enkelt virksomhed. Man henviser til, at man forventer, at lovgivningen kun bliver af kortere varighed, og det håber jeg selvfølgelig også bliver tilfældet. Men hvis der nu i lyset af den seneste udvik-